

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Martyrivm SS. Naboris Et Felicis ex antiquiſſimis monumentis, quæ teste
Baronio Syncera & integra sunt. De ipsorum reliquijs in Gallias anno
Domini 764. translatis scribit Sigebertus, licèt pro parte, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

lo adustionis vestigio vel corpori vel vestimen-
tis inhærente. Cumq; versâ iterû facie, eadem
via per flâmas regredi vellet, populus tâti mira-
culi nouitate stupefactus eû retinere, manus pe-
desq; exosculari, diuinâ virtutē in eo admirari,
& antistitē Petrû scelestû, hæreticû & Florétina
sede indignum clamare: qui demûm Senatu po-
puloq; Florentino omninò instante, à Romanæ
Sedis præfule Alexâdro, iustitia id exigente, dig-
nitate sua est priuatus: & alter in ipsius locum
substitutus.

Eo miraculo multû Ioanni eiusq; discipulis
dignitatis deindè accreuit, eorumq; institutum
honoribus & sanctitate auctû, plurimis admira-
tioni fuit; donec vir sanctus senio cōfectus è vi-
ta perceptis primum cû multa deuotione sacra-
mētis ad cælestē patriâ foeliciter migravit; cui⁹
corpus in Ecclesia Monasterij de Pasignano hu-
matum, multis post obitum miraculis Deus il-
lustrare dignatus est.

*S. Iohannes
foeliciter o-
bit.*

MARTYRIVM SS. NABORIS ET FE-
licis ex antiquissimis monumentis, quæ teste Ba-
ronio Syncera & integra sunt. De ipsorum reli-
quijs in Gallias anno Domini 764. translatis
scribit Sigebertus, licet pro parte, more suo, inte-
gras translatas dicat. Passi sunt Anno à partu vir-
gineo 303. Marcelli Papæ 7.

*In Notat.
Marty. Rom.
Tom. 2. An.*

R*EGNANTE impio Maximiano, cû e-
iusdem edicto grauis in populum Chri-
stianum persecutio defæuaret, erant Me-
diolani viri duo bellica laude spectatissimi, &
honorib. apud ipsum Imperatorem cum primis
conspicui. Vni Nabor, alteri Felix nomen erat;

**An. eius
Imperij 20
12. Iulij.
Præclara
laus SS. Na-
boris & Fe-
licis.*

K 4

ambo

*Mittuntur in
carcerem.*

*Caduntur
fustibus.*

*S. Nabor in
eculeo sus-
penditur.*

*Egregium
Felicis re-
sponsum.*

ambo & animi & corporis robore præstant issi-
mi; & quod caput est, apud Christianæ religio-
nis fideique cultores, propter egregiam in Chri-
stum pietatem admodum venerandi. Porro Im-
perator de eorū religione ac pietatis operibus
certior factus, vtrumque, separatim tamen, com-
prehendi, & quæstione habita, carceri manci-
pari iussit. Ibi diebus admodum duodecim sine
cibo potuq; exactis; rursus tribunali eius oblati
atq; Anolino consiliario supplicijs fatigandi, vi-
dijs sacrificarent traditi sunt. At martyres, spre-
tis minis & suppliciorum instrumentis, quæ ad
terrorem parata erant, vni vero ac soli Deo
Christo se sacrificare confessi sunt. Tunc Impe-
rator ira feruidus, fustibus eos à viris quinque
mactari iussit, præcone interim clamante: Sacri-
ficate dijs, quos Imperator & omnes honore
prosequuntur, Nabor verò: Idolis, inquit, non
sacrifico; omnis namque qui se impuris illis sa-
crificijs contaminauerit, tormentis subiacebit
sempiternis. Hæc dicentem clamantemq; Ano-
linus in eculeo suspendi, & aduri, vnguibusq;
ferreis carptim laniari iussit. Sed Naborem tota
mente cælo intentum, nulla vis suppliciorum
frangere poterat.

Ea re stupefactus Anolinus, illo amoto, Feli-
cem adduci iussit; quem attonito vultu intui-
tus: Ecquæ, inquit, Felix causa est, quod hic tuus
frater adeò dura ceruice in tormentis perdurat?
Cui Felix: Quia, inquit, hæc tormenta breuissi-
mo temporis spatio definita; puerorum potius
terriculamenta nobis videntur; qui futura illa,
omnibus idolorum cultoribus in omni seculo-
rum æternitate constituta, optimè perspecta
habe-

habemus. Anolinus eo responso admonitus, vltius cum viris adeo fortibus non certandum esse, iussit eos in carcerem recipi.

Non multò post Imperator Lugdunum profecturus, martyres catenis vinctos ad terrorem Christianorum post se raptari, multisq; iniurijs & cõtumelijs onerari iussit. Lugdunum verò vt vêtum est, post diem tertium erecto extra vrhis portas tribunali, martyres, impia hac voce affatus est; Dijs nostris inuictissimis sacrificia offerrete, artemque istam magicam, qua Christo vestro adhæretis, protinùs relinquitte, vt amplificati honoribus ac dignitatibus reliquam Christianorum multitudinem à miseranda illa mentis infania vestro exemplo liberetis. Ad quæ Martyres; Nos neque magicis artibus contaminati sumus, neq; vanos honores exquirimus, tuasque minas pro nihilo ducimus. Quare quod reliquum est, cruciatus vestros maturè expromite, nosque honoribus sempiternis in cælo repositis afficite. Imperator, his auditis, auerso præ indignatione vultu: Fustibus, inquit, illos cõtundite, & capitis supplicio plectite; Hac lata sententia, martyres ingenti delibuti gaudio, ceruices præbuerunt, vltimumque illud certamen cum magna virtutis significatione, ad reliquorù animos roborandos peregerunt.

Corpora eorum fuere à Sauina, egregia pietate matrona, cum aromatibus in prædiolo eius sepulta; quæ postmodum alia quædam, religione ac fide insignis, furtim sublata Mediolanum transtulit. Post hæc Mediolanensibus Imperio rebellantibus, & ab Imperatore Frederico secundo

K 5

bello

*Pertrahuntur Lugdunum
SS. mart.*

Egregia martyrum constantia.

Fustibus capite plectuntur.

Sauina matrona corpora eorum sepelit.

* Anno Christi
(este Ge-
nebrardo in
Chronico)
1158.

Corpora eorū
Coloniam
translata.

Vide Tom. 6.
Annal. C. Ba-
yon.

13. Iulij.

En vāfriciē
Hunerici suc-
cessoris patris
Geiserici mā-
dolorū Regis.

Præclaræ S.
Eugenij Vir-
tutes, estq;
mirè gratio-
sus apud om-
nes.

bello * subactis, Agrippinæ Colonia archipra-
sul Reynoldus, eadem magno studio cōquisita,
cum trium Regum corporib. summo cum hono-
re ac magno fidelium gaudio, ad prædictam vr-
bem transferri curauit, vbi vsq; hodie honorifi-
cè asseruantur.

VITA S. EVGENII, EPISCOPI CAR-
thaginensis; ex ea quæ est per Victorem Vtice-
sem de persecu. VVandal. Lib. 2. Migravit è cor-
pore Anno salutis 495. Gelasij Pontificis Roman-
4. Anastasij Imperatoris 5.

CVM Hunericus maior filius Geiserici
vandalarum Regis Catholicis infensissi-
mi, Patri ex humanis sublato in regnum
successisset, vt populorū sibi animos barbarici
quadam subtilitate conciliaret, coepit primo
regni sui mitiūs ac moderatiūs, maxime cir-
cā religionem nostrā agere. Et primò quidē,
vt se religiosum ostenderet, pietatisq; opinione
apud vulgus captaret, Manichæos exagitās, pluri-
mos ex eis flāmis exuri, alios nauibus trāsmari-
nis distrahi mādauit; Carthaginēsi porrò Eccle-
siæ, quæ annos quatuor plus min⁹ & viginti An-
tistite destituta iacuerat, plenariā licentiā, (ini-
quis tamen interpositis cōditionibus) sibi quem
vellet Pontificem eligendi concessit: quæ tandē
vnanimi consensu B. Eugenium virum eximia
pietate admodū conspicuum, ingenti omnium
nostrorum applausu in Cathedram Pontificiam
honorificè collocauit.

Porrò vir Dei ea dignitate sublimatus, bono-
rum operum virtute magnam sibi non modò ve-
nerationē, sed & auctoritatē apud vniuersos cō-
ciliabat. Quid enim? Etiam ij qui foris sunt, viso

vii.